

611

Besluit van 8 november 1980, houdende aanwijzing van adviseurs ingevolge artikel 7, derde lid, en artikel 7a, vierde lid, van de Wet verontreiniging oppervlaktewateren

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Op voordracht van Onze Minister van Verkeer en Waterstaat a.i., van 28 juli 1980, nr. RRW 43891, Hoofddirectie van de Waterstaat, gedaan in overeenstemming met Onze Minister van Volksgezondheid en Milieuhygiëne;

De Raad van de Waterstaat gehoord;

Gelet op de artikelen 7, derde lid, en 7a, vierde lid, van de Wet verontreiniging oppervlaktewateren (Stb. 1969, 536);

De Raad van State gehoord (advies van 9 september 1980, nr. 800903/24);

Gezien het nader rapport van Onze Minister van Verkeer en Waterstaat van 28 oktober 1980, nr. RRW 60100, Hoofddirectie van de Waterstaat, uitgebracht in overeenstemming met Onze Minister van Volksgezondheid en Milieuhygiëne;

Hebben goedgevonden en verstaan:

Artikel 1

1. Het orgaan, dat bevoegd is een beschikking te geven op een aanvraag om verlening of wijziging van een vergunning als bedoeld in artikel 1, eerste, derde of vierde lid, van de Wet verontreiniging oppervlaktewateren, stelt, indien met betrekking tot die aanvraag hoofdstuk 3 van de Wet algemene bepalingen milieuhygiëne van toepassing is, de volgende overheidsorganen in de gelegenheid hem omtrent de aanvraag en het ontwerp van de beschikking daarop van advies te dienen:

a. de hoofdingenieur-directeur van het Rijksinstituut voor Zuivering van Afvalwater, voor zover het een lozing betreft vanuit één der in de bij dit besluit behorende bijlage aangewezen categorieën van bedrijven;

b. de regionale inspecteur van de volksgezondheid, belast met het toezicht op de hygiëne van het milieu, in wiens ambtsgebied de lozing plaatsvindt of zal plaatsvinden;

c. de regionale inspecteur van de volksgezondheid, belast met het toezicht op de hygiëne van het milieu, in wiens ambtsgebied het bedrijf van waaruit de lozing plaatsvindt of zal plaatsvinden, geheel of in hoofdzaak is gelegen;

d. het bestuur van het openbaar lichaam dat het kwantiteitsbeheer heeft van het oppervlaktewater waarop de lozing plaatsvindt of zal plaatsvinden, of, indien het een oppervlaktewater in beheer van het Rijk betreft, ten aanzien waarvan artikel 3, tweede lid, van de Wet verontreiniging oppervlaktewateren is toegepast, de hoofdingenieur-directeur van de Rijkswaterstaat, onder wiens ambtsgebied dat water ressorteert;

e. burgemeester en wethouders van de gemeente waarin het bedrijf van waaruit de lozing plaatsvindt of zal plaatsvinden, geheel of in hoofdzaak is gelegen;

f. burgemeester en wethouders van de gemeente waarin het oppervlaktewater waarop de lozing plaatsvindt of zal plaatsvinden, is gelegen.

2. Met betrekking tot de totstandkoming van een ambtshalve te geven beschikking tot wijziging van een vergunning is, indien daarop hoofdstuk 4 van de Wet algemene bepalingen milieuhygiëne van toepassing is, het eerste lid van overeenkomstige toepassing.

Artikel 2

Dit besluit treedt in werking met ingang van de tweede dag na de datum van uitgifte van het Staatsblad waarin het wordt geplaatst.

Lasten en bevelen, dat dit besluit met de daarbij behorende bijlage en nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst en dat daarvan afschrift zal worden gezonden aan de Raad van State.

Curaçao, 8 november 1980

Beatrix

De Minister van Verkeer en Waterstaat,
D. S. Tuijnman

Uitgegeven de *zevenentwintigste* november 1980

De Minister van Justitie,
J. de Ruiter

Het advies van de Raad van State wordt openbaar gemaakt in de Nederlandse Staatscourant van 1 december 1980, nr. 233.

**Bijlage bij het Koninklijk besluit van 8 november 1980, Stb. 611, houdende
aanwijzing van adviseurs ingevolge artikel 7, derde lid, en artikel 7a, vierde
lid, van de Wet verontreiniging oppervlaktewateren**

Categorieën van bedrijven, ten aanzien waarvan met betrekking tot lozingsvergunningen het Rijksinstituut voor Zuivering van Afvalwater in de gelegenheid moet worden gesteld van advies te dienen:

1. bedrijven, waarvan het afvalwater een vervuilingsswaarde heeft van meer dan 1000 inwonerequivalenten; indien zuivering van het afvalwater plaatsvindt, wordt het aantal inwonerequivalenten van het ongezuiverde afvalwater in aanmerking genomen;
2. elektriciteitscentrales;
3. a. (petro-)chemische industrie;
- b. ertsverwerkende industrie;
- c. bedrijven die afvalstoffen opslaan, behandelen, of verwerken;
- d. bedrijven die metaaloppervlakken behandelen;
- e. staalharderijen;
- f. (foto-)grafische industrie;
- g. lak- en verffabrieken;
- h. leerlooierijen;
- i. textiel fabrieken;
- j. bedrijven die hout impregneren;
- k. vatenwasserijen en tank(auto)cleaningbedrijven;
- l. ziekenhuizen;
- m. laboratoria.

Mij bekend,
De Minister van Verkeer en Waterstaat,

Namens deze,

De Secretaris-Generaal,
P. C. de Man

NOTA VAN TOELICHTING

Bij de wet van 13 juni 1979, houdende invoering van de Wet algemene bepalingen milieuhygiëne (Stb. 1979, 443) (verder genoemd «Invoeringswet»), is een aantal procedures voor het geven van beschikkingen op grond van de Wet verontreiniging oppervlaktewateren (verder genoemd «de WVO») onder de werking van de Wet algemene bepalingen milieuhygiëne (Stb. 1979, 442) gebracht.

Dit heeft geresulteerd in een wijziging van de WVO waarbij – onder meer – in het derde lid van het nieuwe artikel 7 van die wet een algemene maatregel van bestuur in het vooruitzicht is gesteld. In deze maatregel worden overheidsorganen aangewezen, die door het orgaan, dat bevoegd is te beschikken op de aanvragen om verlening of wijziging van een vergunning krachtens de WVO, in staat moeten worden gesteld hem van advies te dienen omtrent de aanvraag en omtrent het ontwerp van de beschikking daarop.

Een soortgelijke bepaling is in het vierde lid van het nieuwe artikel 7a van de wet opgenomen met betrekking tot de gevallen, waarin het bevoegde orgaan voornemens is, ambtshalve een vergunning te wijzigen.

In de memorie van toelichting (blz. 11/12) bij het ontwerp Invoeringswet wordt een opsomming gegeven van de overheidsorganen aan welke ten tijde van de indiening van het wetsontwerp in dit verband werd gedacht. Het betrof hier:

- a. de betrokken regionale inspecteur van de volksgezondheid, belast met het toezicht op de hygiëne van het milieu;
- b. het bestuur van de gemeente waarin de inrichting die de waterverontreiniging veroorzaakt is gelegen;
- c. het bestuur van de gemeente waarin het oppervlaktewater, waarop de lozing uitkomt, ligt;
- d. de hoofdingenieur-directeur van de Rijkswaterstaat in de regionale directie, waarin het desbetreffend oppervlaktewater ligt;
- e. gedeputeerde staten van de betrokken provincie.

Bij nadere overweging is ertoe besloten, uitsluitend de onder a genoemde inspecteur en het college van burgemeester en wethouders als adviseurs aan te wijzen, met dien verstande dat, wanneer het ontvangende oppervlaktewater en de inrichting van waaruit geloosd wordt, onder verschillende inspecteurs ressorteren, dan wel in verschillende gemeentes gelegen zijn, aan alle betrokken instanties advies moet worden gevraagd. Dit kan wenselijk zijn met het oog op een eventuele gecoördineerde behandeling van verschillende aanvragen met betrekking tot één inrichting ingevolge hoofdstuk 2 van de Wet algemene bepalingen milieuhygiëne.

Het adviseurschap van de betrokken gemeentebesturen is op blz. 12 van meer genoemde memorie van toelichting als volgt gemotiveerd:

«Het bestuur van de gemeente waarin de inrichting is gelegen, zal veelal op de een of andere wijze betrokken zijn bij de oprichting, uitbreiding of wijziging van de inrichting, zodat het in verband met de gewenste coördinatie bij de vergunningverlening van belang is het gemeentebestuur te horen. De betrokkenheid kan zich voordoen doordat bijvoorbeeld de hinderwetvergunning voor de inrichting moet worden verleend of gewijzigd. Het beleid van de gemeente, in wier gebied zich het oppervlaktewater bevindt, waarop de lozing plaatsvindt, kan eveneens geraakt worden door de lozing, gezien de voor de gemeente van belang zijnde functies van het oppervlaktewater (bijvoorbeeld recreatie- of zwemwater).».

Met betrekking tot een adviseurschap van gedeputeerde staten is overwogen, dat advisering inzake de vergunningverlening door een provincie, die haar bevoegdheden terzake aan één of meer water- of zuiveringsschappen heeft gedelegeerd, geen aanbeveling verdient.

Gezien de hechte samenhang tussen kwaliteits- en kwantiteitsbeheer ligt het voor de hand dat ook de kwantiteitsbeheerder van het ontvangende oppervlaktewater als adviseur wordt aangewezen. De betrokkenheid van de hoofdingenieur-directeur van de Rijkswaterstaat als adviseur kan in dit ver-

band beperkt blijven tot die wateren, ten aanzien waarvan het kwantiteitsbeheer bij het Rijk berust, doch de vergunningverlening krachtens de WVO door een andere overheid geschiedt.

De hoofdingenieur-directeur van het Rijksinstituut voor Zuivering van Afvalwater (RIZA) vervulde tot dusverre ingevolge het Uitvoeringsbesluit verontreiniging rijkswateren (Besluit van 5 november 1970, Stb. 536) de taak van adviseur bij de vergunningverlening voor lozingen op rijkswateren. Nu de adviseurs bij afzonderlijk besluit worden aangewezen, ligt het voor de hand, dat de adviseursfunctie van het RIZA van genoemd uitvoeringsbesluit naar het onderhavige besluit wordt overgebracht.

Thans wordt het RIZA tevens adviseur bij de vergunningverlening voor aanmerkelijke lozingen op niet-rijkswateren. Dit is in overeenstemming met de taakomschrijving van dit instituut, die in artikel 32, eerste lid, van de WVO is vastgelegd:

«Er is een rijksinstituut voor zuivering van afvalwater, belast met het wetenschappelijke en praktische onderzoek van de hoedanigheid van oppervlaktewateren en van de wijze waarop deze kunnen worden beschermd tegen verontreiniging in welke vorm ook en voorts met het geven van adviezen betreffende de met het oog op die bescherming te treffen voorzieningen».

Voorts zij gewezen op artikel 5, eerste lid, van de WVO, waarin aan provinciale staten wordt opgedragen, in de door hen vast te stellen verordeningen regelen te geven met betrekking tot de doelmatige samenwerking op chemisch en technisch gebied, waarbij rekening moet worden gehouden met de mogelijkheid tot inschakeling van het RIZA. Deze bepaling is in de wet opgenomen op uitdrukkelijke wens van de Tweede Kamer. Nu de Wet algemene bepalingen milieuhygiëne de mogelijkheid biedt om de betrokkenheid van het RIZA bij het gedecentraliseerde vergunningenbeleid in een vaste vorm te gieten, lijkt dit de aangewezen weg om de wens van de Kamer ook op dit gebied te honoreren.

Terzijde zij opgemerkt, dat de adviseursfunctie van het RIZA zal verschillen, al naar gelang de bevoegdheid om op de aanvraag te beschikken al dan niet bij het Rijk berust. In het eerste geval zal het RIZA overeenkomstig de tot dusverre gevoerde praktijk blijven adviseren omtrent de technische grondslag van de vergunning (dit geldt in dit geval overigens voor alle WVO-vergunningen); via interne richtlijnen van de Rijkswaterstaat zal deze taak zonedig nader worden omschreven. In het tweede geval wordt het RIZA ingeschakeld als bewaker van de technisch-wetenschappelijke eenheid in het vergunningenbeleid.

De in de bij dit besluit behorende bijlage opgesomde categorieën van bedrijven, ten aanzien waarvan het RIZA als adviseur wordt aangewezen, kunnen in feite worden gekarakteriseerd als die bedrijven, die zuurstofbindende stoffen in een aanmerkelijke hoeveelheid dan wel toxische, bioaccumulatieve, persistente of anderszins bezwaarlijke stoffen lozen.

De aanwijzing van adviseurs is beperkt tot die gevallen waarin de procedures van de Wet algemene bepalingen milieuhygiëne van toepassing zijn. Het wordt niet noodzakelijk geacht deze instanties ook bij de kleinere lozingen in te schakelen.

De Minister van Verkeer en Waterstaat,
D. S. Tuijnman